

L'ESTUDIANT

Retornem, però, al començament de segle. El jove Eusebi, amb solament 16 anys, es matriculà, l'octubre del 1906, a la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona per tal d'estudiar els dos cursos previs a la carrera d'Arquitectura que llavors eren preceptius. L'ingrés a l'Escola d'Arquitectura comprenia els estudis d'aquells dos cursos però, a més a més, també s'havien d'aprovar dos exàmens de dibuix, que ja es feien a l'Escola. L'Eusebi, el 1907, s'hi va presentar i va aprovar aquells dos exàmens de Dibuix i, per tant, l'octubre del 1908 ja tenia aprovades totes les matèries de l'ingrés a l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona i pogué començar els estudis de la carrera.

Edifici de "La Unión y el Fénix", situat al passeig de Gràcia cantonada carrer Diputació, de Barcelona, i construït el 1927.

En aquells temps, a Barcelona solament hi havia una universitat –la que ara se'n diu la Central– la qual ocupava el bell edifici de la plaça de la Universitat, que fou projectat per l'arquitecte Rogent. Totes les carreres universitàries s'estudiaven en les aules d'aquell únic edifici. Per tant, l'Escola Superior d'Arquitectura també hi tenia la seva seu, la qual ocupava el pis més alt de l'edifici a l'ala de migdia. Les carreres universitàries encara trigarien molts anys a massificar-se i, en aquelles instal·lacions tan minses, hi cabien ben bé el centenar d'alumnes, que eren tots els que volien ésser arquitectes a la Barcelona de la primeria del segle.

La carrera d'Arquitectura es feia en sis cursos. Per tant, l'Eusebi Bona la va acabar el 1914 i obtingué el títol el 1915. Les matèries dels estudis de la carrera es poden classificar en tres grups: les teòriques, les pròpiament tècniques i les artístiques. Aquestes últimes foren les assignatures en les quals l'Eusebi va excel·lir, assolint bones qualificacions.

El 1913, un tribunal format pels coneguts arquitectes Lluís Domènech i Montaner, Joaquim Bassegoda, i Fèlix de Azúa, tots catedràtics de l'Escola, fallaren la concessió de la medalla de l'Acadèmia de Belles Arts de Barcelona a l'Eusebi en reconeixement per haver-se distingit entre els alumnes que havien obtingut la qualificació de "Sobresaliente" en l'assignatura de "Proyectos". L'Eusebi obtingué la nota màxima amb els projectes de "Iglesia Votiva, Panteón Familiar, y Villa para un pintor". Però

A Sa Tuna la família Bona hi tenia casa.

també fou un mèrit que consta en l'acta d'aquell tribunal: "Habiendo hecho además en la excursión artística reglamentaria del presente año dos acuarelas de conjunto del Monasterio de Poblet".

La carrera d'arquitecte de l'Eusebi va ésser feta amb dedicació i tranquil·litat, amb el domicili familiar a menys de 300 metres de l'Escola, en una Barcelona petita, amb els primers tramvies i sense presses. Per tant, en un ambient una mica ingenu però molt adient per al cultiu i floració del gust artístic. Tot plegat ben diferent del que trobem a la Barcelona d'avui.

L'Eusebi Bona va obtenir el títol d'arquitecte quan sols tenia 24 anys i la seva promoció fou de solament onze arquitectes: Eusebi Bona, Josep Castelló, Joaquim Lloret, Enric Viedma, Isidre Puig, Sebastián Ruiz, Emili Porta, Joaquim Alsina, Pelayo López i Francesc Berenguer.

Actualment, les promocions són llargament centenàries...

I fou dins el primer any d'ésser arquitecte que l'Eusebi, juntament amb en Catà, varen projectar el bell edifici de Correus i Telègrafs de Girona.

Joaquim Valentí i Fiol